

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ ประสิทธิภาพในการจัดการงานสังคมสงเคราะห์ในเขตเทศบาลนคร
เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อผู้วิจัย นางสาวศิริรัตน์ จารุปรกรณ์
ชื่อปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา 2559

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

1. ดร.สนชัย ใจเย็น	ประธานกรรมการ
2. ดร.บรรเจิด เจริญเวช	กรรมการ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการจัดการงานสังคมสงเคราะห์
ในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพการจัดการงาน
สังคมสงเคราะห์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ด้อยโอกาส และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
การจัดการงานสังคมสงเคราะห์ในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เครื่องมือที่ใช้
ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ด้อยโอกาส
ในอำเภอเกาะสมุย จำนวน 331 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่า t-test, F-test

ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของผู้ด้อยโอกาส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง
อายุสูงกว่า 60 ปี และเป็นผู้ด้อยโอกาสประเภทผู้สูงอายุ ส่วนข้อมูลย่อยของผู้ด้อยโอกาสแต่ละประเภท
ผลการศึกษาปรากฏผล ดังนี้ ด้านคนเร่ร่อนส่วนใหญ่เป็นคนเร่ร่อนที่มากจากภูมิภาคอื่น ร้อยละ 62.75
ด้านผู้พิการส่วนใหญ่เป็นผู้พิการทางสายตาร้อยละ 26.94 ด้านผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง
60 - 69 ปี ร้อยละ 45.11 ด้านผู้ยากไร้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ขาดแคลนรายได้ ร้อยละ 57.58 ส่วนประสิทธิภาพ
การจัดการงานสังคมสงเคราะห์ในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย พบว่า โดยรวมมีประสิทธิภาพอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการช่วยเหลือ
ผู้ด้อยโอกาส ส่วนด้านอื่น ๆ มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่
ด้านการแก้ไขปัญหาสังคม ด้านการพัฒนาศักยภาพผู้ด้อยโอกาส และด้านนโยบายองค์กร ตามลำดับ
ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดการงานสังคมสงเคราะห์ในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย
จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ด้อยโอกาส พบว่า เพศ อายุ และประเภทของการด้อยโอกาส

ไม่แตกต่างกัน ส่วนผลการทดสอบตัวแปรย่อย พบว่า ผู้ยากไร้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการงานสังคมสงเคราะห์ในเขตเทศบาลนครเกาะสมุย ส่วนใหญ่ต้องการได้รับโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมกันกับคนปกติ และต้องการให้หน่วยงานสังคมสงเคราะห์เกาะสมุยสนับสนุนการประกอบอาชีพที่เหมาะสม และมีรายได้ประจำ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

ABSTRACT

Independent Study Title Effectiveness of Management of Social Welfare Work in
Ko Samui Municipality Area, Surat Thani Province

Student's Name Ms. Sirirat Jarupakorn

Degree Sought Master of Public Administration

Major Public Administration

Academic Year 2016

Independent Study Advisory Committee

1. Dr.Sonchai Jaiyen	Chairperson
2. Dr.Banchoed Charoenwet	Committee

This research explored the effectiveness of management of social welfare work in Ko Samui Municipality area; compared the degrees of the management effectiveness against personal characteristics of the disadvantaged; and finally investigated propositions for the management. The tool employed in this enquiry was a questionnaire with a co-efficient alpha of 0.91. The data were collected from 331 disadvantaged people; and analysed by mean score, and standard deviation. The hypothesis was tested with t-test and F-test.

The research found that most disadvantaged were females aged above 60, categorised in "the elderly". Other results included 62.75% of homeless people were originally from other regions of Thailand. 26.94% of disabled people were visually impaired. 45.11% of elderly aged between 60 and 69 years. 57.58% of the underprivileged had a shortfall of income. The research also found that there was a high effectiveness in management. When considering each aspect, it was found that "helping the disadvantaged" was most effective. Other aspects were also highly effective in following respective order – "social problem resolution", "potential development of the disadvantaged", and "organizational policy". The comparison found that different genders, ages, and types of disadvantage yielded no difference. The testing of component variables yielded a 0.05 statistical significance. However,

other aspects showed no significance. Finally, most disadvantaged required an equal opportunity. They also required the welfare department to support them with a suitable job which provided a regular income.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved